

בית משפט השלום בקריית גת

עמ"א 6962-11-24 אלרמילי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 459552/2024

לפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ

מוסא אלארמילי

מאשימה

נגד

מדינת ישראל

נאשמים

החלטה

1 בפניי בקשה לביטול צו סגירה מנהלי להגבלת שימוש בבית עסק – מוסך ששמו מ.כ. קפיטל
2 המקום ברחוב מבוא סיון 12 קרית גת (איזור תעשייה ישן), (להלן: העסק). לבקשה צורף תצהיר
3 של מר מוסא אלארמילי – המבקש שהינו מנהל המוסך.
4 הצו הוצא ביום 31.10.24 על ידי קצין משטרה בעקבות חקירה, שנעשתה ביום 29.10.24 וביקורת
5 שנעשתה בעסק ביום 30.10.24 (להלן: הצו, או הצו המנהלי).
6 במהלך הביקורת נמצאו 2 עובדים תושבי שטחים ללא היתר כדן, זאת בניגוד לחוק הכניסה
7 לישראל התשי"ב 1952 (להלן: החוק או חוק הכניסה).
8 הצו המנהלי הינו צו לסגירת המקום והפסקת העיסוק בו **למשך 30 יום**.
9 הצו נכנס לתוקף באופן מיידי
10 הבקשה הוגשה ביום 4.11.24.
11 בית המשפט קבע דיון בבקשה במעמד הצדדים אשר התקיים היום, 7.11.24.

עמדות הצדדים

עמדת המבקש

12 ב"כ המבקש גורס כי נפל פגם בכך שהצו הוצא ללא קיום **שימוע**.
13 נטען כי המבקש מנהל מוסך פחחות בקרית גת כשנה וחצי, וכי קודם לכן ניהל המוסך באשדוד.
14 עוד נטען כי העובדים, שנתפסו במוסך ללא היתר, מוכרים למבקש עוד מהתקופה **שעבדו עמו**
15 **מספר שנים** באשדוד, ובאותה עת היה להם היתר. נטען כי המבקש **סבר לתומו**, שלעובדים היתר
16 גם בתקופה הנוכחית (עמ' 2 שו' 31-32).
17
18
19
20
21

1 ב"כ המבקש טען כי לאחד העובדים יש אישור שהייה.
2 כמו כן בקש לאבחן בין מי שנתפס מעסיק שב"ח שמלכתחילה לא נמצא מתאים לקבלת היתר
3 לבין מי שנתפס ללא היתר אבל בעבר החזיק באישור שהייה .
4

5 ב"כ המבקש סבור שהצו הוצא ללא שיקול דעת ורק על סמך טעם אחד שהעסק ימשיך להעסיק
6 עובדים ללא היתר.
7 ב"כ המבקש סבור שאין טעם בהותרת הצו, שכן ממילא בחלוף התקופה שנקבעה בצו יוכל
8 המבקש להמשיך להפעיל את המוסד והסיכון להישנות העבירה זהה (עמוד 6 שורה 30).
9

10 ב"כ המבקש טען לנזק כלכלי מהותרת הצו גם לו וגם לצדדים שלישיים בעלי רכב וחברות ביטוח
11 שהכניסו כלי הרכב למוסד לצורך עבודה .
12 נטען כי המשיבה לא פעלה במידתיות וכי יש לבטל להורות על ביטול הצו בכפוף להטלת
13 התחייבות על המבקש, שלא יעסיק עובדים ללא היתר.
14

15 ב"כ המבקש ציין כי הצו מהווה עונש טרם הוגש כתב אשום וככל שיוגש כתב אישום הרי שהמבקש
16 יתן את הדין בשל מעשה העבירה בעתיד.
17

18 ב"כ המבקש בקש להסתפק בתקופה בת 7 ימים, שהעסק סגור ולהורות על ביטול הצו כדי לצמצם
19 את הנזקים למבקש ולצדדים שלישיים.
20 ב"כ המבקש הפנה לשתי החלטות בסוגיה.
21

22 עמדת המשיבה

23 ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. עם זאת, כבר בפתח הדיון ציין כדי לצמצם את הפגיעה בצדדים
24 שלישיים, הביע הסכמה לאפשר להוציא את כלי הרכב מהמוסד גם בתקופה בה חל הצו.
25

26 ב"כ המשיבה הפנה למצב הביטחוני השורר בארץ ועל ההקפדה של מערכת האכיפה לגבי שב"חים.
27 עוד ציין כי לא בנקל מוצאים צווים וגם כשמוצאים מופעל שיקול בעת בין אם טרם הוצאת הצו
28 וגם אם לאחר הוצאת הצו, בהתחשב במכלול הנסיבות שמונחות בפני המשטרה.
29

30 ב"כ המשיבה הדגיש את נושא האמון, שצריך לשקול טרם פתיחת עסק מחדש. לדידו נסיבות
31 האירוע, עמדת המבקש בחקירה למול עמדת נחקר אחר וראיות אחרות, שהעלה ונבדקו (טענה
32 שבדק את קיומו של ההיתר מול המת"ק ו/או המשטרה) נמצאו כלא נכונות ומלמדות שלא ניתן
33 לתת בו אמון.

34 ב"כ המשיבה ציין כי אין זה האירוע הראשון שמבקש מסתבך בשל העסקת שב"ח והיפנה לכך
35 ששנתיים קודם לארוע דן המבקש נחקר בעבירה דומה עת ניהל מוסד באשדוד, אמנם התיק
36 נסגר מבחינה פלילית אך המשיבה נדרשת לכך כראייה בהליך דן שהינו מינהלי כדי ללמד על
37 חוסר היכולת לתת במבקש אימון.

38 עוד הפנה ב"כ המשיבה להרשעות קודמות של המבקש בין היתר להרשעה בהעסקת שב"ח בגינה
39 אף נדון למאסר

ב"כ המשיבה הפנה גם להתנהלות של המבקש בנושא רישום העסק שאף היא מקשה על מתן אמון. כמו גם לעובדה שהעסק מתנהל ללא רישיון.

ב"כ המשיבה סבור כי ההחלטה בדבר הוצאת הצו סבירה מבחינה מנהלית, יש קושי לתת אמון במבקש נוכח התנהלותו בעבר ובתקופה הנוכחית. לגרסת ב"כ המשיבה, המבקש הוכיח יתר מפעם אחת, כי אין לו בעיה לעבוד עם שב"חים ולכן יש קושי לתת בו אמון, שלא יעסיק שב"חים. לדעת ב"כ המשיבה ההחלטה המנהלית לסגירת העסק סבירה ואין להתערב בה.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

חוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952

סעיף 12 ב 4 (ד) לחוק שכותרתו: **צו מינהלי להגבלת שימוש במקום (תיקון מס' 26) תשע"ו-2016** קובע:

4ב12. (א) היה לקצין משטרה מוסמך יסוד סביר להניח כי מקום משמש לביצוע עבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12, וכן יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה כאמור אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מיידי, רשאי הוא לתת צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, ורשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים (בפרק זה – צו הגבלה מינהלי).

(ב) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) ניתן צו הגבלה מינהלי, רשאי מי שרואה את עצמו נפגע מהצו לפנות לקצין משטרה מוסמך בבקשה לטעון לפניו את טענותיו בעניין; קצין המשטרה המוסמך ייתן את החלטתו בתוך 72 שעות מעת הגשת הבקשה.

(ד) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי רשאי לערער עליו לבית המשפט, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.

הסעיף מקנה סמכות לקצין משטרה להוצאת צו מנהלי להגבלת שימוש במקום בהתקיים מספר תנאים: אם מצא יסוד סביר להניח שבמקום בוצעה עבירה על החוק ואם יסוד סביר לחשש שבמקום ימשיכו לבצע עבירה אם לא יוגבל באופן מיידי.

מטרת הצו הינה הרתעתית, מניעתית ולא עונשית.

סעיף 12 ב6 לחוק מונה את השיקולים שעל קצין המשטרה לשקול בטרם עושה שימוש בסמכותו להוצאת צו. האחד, שבעבר **בוצעו עבירות במקום** על ידי מנהל העסק; השני שהבעלים של המקום או המחזיק בו **יודע על העבירה** והשלישי, **מידת הפגיעה שתגרם** לבעלים או למחזיק מהוצאת הצו.

הרשימה אינה סגורה.

מי שרואה עצמו נפגע רשאי לפנות לקצין המשטרה ולשטוח טענותיו (סעי' 4ב12 ג) לחוק).

מי שרואה את עצמו נפגע רשאי לפנות בבקשה מתאימה לבית משפט (סעי' 4ב12 ד) לחוק).

הכרעה

בית משפט עיין בבקשה ובתצהיר שצורף אליה, עיין בחומר החקירה המצוי בתיק שהוגש לעיונו ושמע את טיעוני הצדדים במעמד הדיון והגיע למסקנה כי יש לדחות את הבקשה כפי שיפורט להלן :

זכות העמידה - "הרואה עצמו נפגע"

המבקש אינו הבעלים הרשום של העסק, כפי שעולה מחומר הראיות אליו נחשף בית המשפט. ואולם המבקש הוא זה שמנהל את העסק, הוא זה שמכיר את העובדים ומעסיק אותם ועל כך לא היתה מחלוקת. לפיכך **למבקש זכות לגיטימית** להשיג על הצו.

המבקש בחר לפנות ישירות לבית המשפט.

הגם שאין חובה לפנות קודם לקצין המשטרה ראוי היה למצות את הליך ההשגה על הצו ע"י פנייה לקצין, טרם הפנייה לבית המשפט.

סוג ההחלטה – והיקף הבחינה השיפוטית

ההחלטה להוצאת הצו הינה החלטה מנהלית במהותה לפיכך חלים עליה כללי המשפט המנהלי.

בית המשפט ער לכך שיש בתי משפט שבוחנים את ההחלטה אך על בסיס כללי המשפט המנהלי ראו למשל : צ"מ (עכו) 44401-07-22 **תאיר חסן נ' משטרת ישראל**, [ע"ק 5724-03-23 ניב נ' משטרת מרחב חוף-חיפה](#), בצה"מ 1183-11-23 **חוגי נ' מדינת ישראל** .

עם זאת קיימות החלטות שניתנו על בסיס בחינה רחבה יותר כך למשל : צ"מ (עכו) 1042-09-24 **גדות המזרח בע"מ נ' מדינת ישראל**, [צ"מ 47577-03-24 מרחב חוף חיפה](#), [צ"א 42248-10-23 נבארי נ' מדינת ישראל](#), [צ"מ \(פ"ת\) 48554-10-23](#)

בית המשפט בוחן האם ההחלטה ניתנה בסמכות, האם נפל פגם בהחלטת הקצין שיש בו כדי לאיין את ההחלטה.

1 בית המשפט בוחן את נסיבות הוצאת הצו, האם קיים מסד עובדתי התואם את
2 דרישות החוק והאם הופעלו השיקולים הרלוונטיים להוצאת הצו.

3 בית המשפט בוחן בין היתר, אם נכון לבטל את הצו או לקצוב את התקופה בהתחשב
4 במכלול הנסיבות, בכפוף לדרישה למתן ערובה להבטחת קיום התנאים, ההגבלות או
5 האיסורים שנקבעו בצו (ראו **סעיף 7ב12 לחוק**).

7 בהתייחס לטענה שלא התקיים שימוע

8 בחוק הכניסה לישראל המחוקק קבע תנאים ושיקולים להוצאת צו הסגירה המנהלי
9 אך לא קבע חובת שימוע, כפי שקבע למשל במסגרת פקודת התעבורה (עיינו: סעיף
10 47 (ג), 47 (ד), 47 (ו) וסעיף 57א (א) שם הקנה לקצין משטרה סמכות לפסול מנהלית
11 רישיון נהיגה או להשבית מנהלית רכב בהתקיים תנאים שקבע, הגם שעסקינן
12 בפגיעה בזכויות .

13 גישה זו של המחוקק מתיישבת עם מטרת הצו למנוע את המשך העבירה .

14
15 ניתן לומר שהמחוקק אפשר שימוע בדיעבד כאשר קבע שאדם שרואה עצמו נפגע
16 מהצו יכול לפנות לקצין המשטרה לשטוח טענותיו.

17
18 ואולם, גם אם נצא מנקודת מוצא שנכון היה לקיים שימוע לפי כללי המשפט
19 המינהלי טרם הוצאת הצו , אי קיום שימוע כשלעצמו, אינו מביא בהכרח, לבטלות
20 הצו נוכח עקרון הבטלות היחסית (ראו למשל ע"פ 4398-99 **עינת הראל נגד מדינת**
21 **ישראל**).

22 במקרה כזה בית המשפט בוחן אם התקיימו דרישות המחוקק להוצאת הצו בהתאם
23 לתכלית לו נועד.

24 מן הכלל אל הפרט

25 מסד עובדתי

26
27 במקרה דנן יש בחומר הראיות מסד עובדתי המלמד כי 2 עובדים תושבי הרשות
28 הפלשתינית, הועסקו ע"י המבקש במוסד מבלי שיש להם היתר כלומר " יש יסוד
29 סביר להניח" כי המקום שימש לביצוע עבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12 לחוק .

30
31
32 המבקש ציין בדיון כי העובדים בעסק אינם קבועים וכי העובדים מועסקים מעת
33 לעת לפי צורכי העסק. משמע כל אימת שהמבקש קולט עובד שאינו תושב ישראל בין
34 אם חדש ובין אם אחר שעבד אצלו בעבר ומבקש לחזור לעבודה, חובה עליו כמעסיק,
35 לבדוק קיומו של היתר .

1 הטענה שהמבקש מכיר את העובדים, כי עבדו עמו באשדוד מספר שנים עת היה להם
2 היתר אינה פוטרת אותו מהחובה לבדוק את תוקפו של ההיתר בעת שמעוניין לחזור
3 ולהעסיק אותם בקרית גת.

4 בית המשפט ער לטענה שלאחד העובדים היה היתר עבודה אלא שמחומר הראיות
5 עולה כי ההיתר שהחזיק אחד העובדים (חמד יונס קפשה) היה מוגבל **לאיזור**
6 **איו"ש בלבד** ועובדתית הוגש נגדו כתב אישום המאשש כי אכן בוצעה בעסק עבירה
7 בעצם העסקתו ללא היתר.

8 למעשה המבקש מודה בביצוע העבירה אך טען כי זו נעשתה בתום לב. דא עקא,
9 עסקינן בעבירה מסוג אחריות קפידה והיה על המבקש לבדוק קיומו של היתר
10 ופרטיו.

11
12 מהעיונות שבוצע במסגרת החקירה ניתן ללמוד כי המבקש **ידע** שההיתר שהוצג
13 לעיונו ע"י העובד הוגבל לעבודה ביהודה ושומרון .

14 באשר לתנאי השני - **"יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה**
15 **כאמור "** אם לא יוגבל השימוש.

16 תימוכין לכך ניתן למצוא בהתנהגות המבקש בעבר .

17 המבקש הורשע בעבירה של העסקת שב"ח ואף ריצה עונש מאסר (כפי שעולה
18 שגיליון ההרשעות) הגם שמדובר בהרשעה ישנה. כמו כן המבקש נחקר אך לפני
19 שנתיים בעבירה דומה .

20 ענין של העסקת עובדים ללא היתר אף שאינם תושבי ישראל , אין זר או חדש
21 למבקש ולכן מצופה היה שיקפיד בבדיקת קיומו של היתר בתוקף.

22 העובדה שהמבקש הורשע בעבר בגין עבירה דומה בגינה ריצה עונש מאסר היתה
23 צריכה היתה ללמד אותו, לא להסתמך על הנחה הנשענת על הכרות עם אדם שאינו
24 תושב ישראל, מבלי לבדוק טרם העסקתו , שיש לו היתר כדין.

25
26 הטענה שהמבקש פעל בחוסר תום לב אין בה כדי לסייע לו לא במסגרת הבקשה ולא
27 בהליך העיקרי אם יוגש כתב אישום הן נוכח סוג העבירה והן נוכח עברו.

28 נראה כי המבקש לא נרתע מלחזור ולבצע את העבירה בה נחשד ועל כן קיים יסוד
29 סביר לחשש שהמקום ישמש לביצוע העבירות.

30 בשלב זה של ההליך די בראיות שבתיק כדי לבסס את התנאים הנדרשים על פי סעיף
31 4ב12 לחוק .

32
33 מכלול הנסיבות שעמדו בבסיס הוצאת הצו מתיישבים עם השיקולים שהיה על קצין
34 המשטרה לבחון שכן המבקש בצע בעבר עברה דומה במוסד. המבקש שמחזיק
35 במוסד, מנהל אותו ומעסיק את העובדים, **ידע** שהעובדים אינם תושבי ישראל ואינם
36 מחזיקים בהיתר כדין.

1 נוכח התנהלותו של המבקש הן בעבר והן במקרה דנן יש קושי לתת בו אימון ולא
2 ניתן לסמוך עליו שימנע מלחזור לבצע את העבירה .

3 באשר לטענה כי יש להבדיל בין העסקת אדם שהיה לו היתר בעבר לבין מי שלא זכה
4 כלל להיתר, אפילו היתה מובאת ראייה שבעבר היה לעובדים היתר כניסה ועבודה
5 במקום כדין (ולא הובאה כזו), מקומה בהליך העיקרי לא במסגרת ההליך דנן .

9 **האם הפגיעה אינה עולה על הנדרש?**

10 המחוקק היה ער לכך שצו סגירה מנהלי לעסק פוגע בזכות ועשוי לגרום נזק. עם זאת
11 הפגיעה אינה מוחלטת אלא יחסית הראייה שהמחוקק הגביל את התקופה
12 המקסימלית, שניתן להגביל שימוש במקום ל 30 יום.

13 כמו כן המחוקק אפשר לפנות לקצין להשיג על הצו ולקצין הסמכות לבטלו או לשנות
14 את התקופה ולקבוע תנאים.

15 בנוסף אפשר המחוקק פנייה גם לבית המשפט .

16 משמע המחוקק קבע מנגנונים המאפשרים תיקון פיקוח ובקורת על ההחלטה
17 המנהלית כדי לצמצם את הפגיעה מהצו.

18 במקרה דנן שקלתי אם האם יש מקום לקצוב את תקופת הגבלת השימוש במקום
19 והגעתי למסקנה שאין להתערב בהחלטת הקצין .

20
21 ראשית - **הקושי לתת במבקש אימון** על רקע התנהלותו בעבר ובמקרה הנוכחי
22 כעולה מהראיות רלוונטי גם לשלב הבדיקה אם הפגיעה אינה עולה על הנדרש.
23 כאמור לעיל תכלית הצו - למנוע המשך העבירה לפי החוק וגם להרתיע.

24
25 שנית – מחומר הראיות עולה כי למקום- המוסך - מושא הבקשה הגם שהוא טעון
26 רישוי – **אין רישיון עסק**.

27 בנסיבות הענין לא ניתן לצפות שבית המשפט יקצר את תקופת הצו לאפשר עבודה
28 במוסך ויתן בכך לגיטימציה לניהול עסק ללא רישיון .

29 שלישית - המבקש מנהל מוסך. ניהול המוסך והעסקת העובדים מקנה לו **רווח**
30 **כלכלי**.

31 העבודה במוסך התבצעה בסיוע העובדים שנתפסו.

32 המבקש עצמו ציין כי אין עובדים קבועים וכי מספר העובדים משתנה בהתאם לצורך
33 כך שהעסק אינו מעסיק צי של עובדים אשר עלולים להיפגע מהסגירה הזמנית של
34 העסק.

העובדים אשר נתפסו בעסק, נתפסו ללא היתר ולכן גם לא יכולים להמשיך לעבוד בעסק.

יוצא אפוא שהנזק נגרם בעיקרו למבקש והוא מידתי ונועד להרתיעו.

עם זאת בית המשפט ער לנזק שיכול להיגרם לבעלי רכב שכלי רכבם הוכנסו למוסך לצורך תיקונים ועל כן יאפשר להוציא את כלי הרכב בתיאום כפי שיצוין בהמשך.

המניע להעסקת שב"ח הינו רווח כלכלי שכן השכר המשולם להם נמוך משכר המשולם לישראלי. בתי משפט רואים בחומרה עבירות של העסקת שבחים (ראו למשל: רע"פ אבו סאלם נגד מדינת ישראל (12.2.06)).

רביעית - מעבר לשיקול של הרווח הכלכלי בית המשפט שוקל גם את העיתוי בו מתבצעת העבירה על רקע **המצב הביטחוני**.

בשל המצב הביטחוני השורר בארץ מאז 7.10.23 חל שינוי במדיניות האכיפה והענישה בדרך החמרה ביחס למי שמבצע עבירות בניגוד [לחוק הכניסה לישראל](#) שתכליתו לשמור על ביטחון אזרחי המדינה ותושביה לרבות על הסדר הציבורי (ראו [עפ"ג 31211-10-23](#) מדינת ישראל נגד אלנאגר (22.10.23), עפ"ג (ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נגד גבר חרוב (12.5.24)).

בהתחשב בנסיבות המקרה זנן ונסיבותיו הנעוצות במבקש כמפורט לעיל לא ניתן לא אימון ויש צורך להרתיע, לפיכך אין מקום לבטל את הצו ואף לא לקצר את התקופה שנקבעה בו.

[להחלטות אחרות בהן אושרו צווי הגבלה מנהליים ללא קציבת התקופה ראו: [צ"א \(ב"ש\) 42262-10-23](#) אכרם אבו קרינאת נגד מדינת ישראל (9.11.23); [צ"א \(ב"ש\) 32872-10-23](#) טאלב אלזיאדנה נגד מדינת ישראל (9.11.23); [צ"מ 47577-03-24](#) ביקי נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף- חיפה; בצ"מ 1183-01-24 זועבי נ' תחנת משטרה – עכו (מרחב גליל); [בצה"מ 32185-03-24](#) אשוי נ. מדינת ישראל].

באשר לנזק לצדדים שלישיים - בעלי כלי הרכב -

על מנת לצמצם נזק לצדדים שלישיים ונוכח הסכמת ב"כ המשיבה, בית המשפט מאשר להוציא כלי הרכב שהוכנסו למוסך לצורך תיקונים ככל שבעל רכב מעוניין בכך, אך זאת בתיאום עם משטרת ישראל ובעלי כלי הרכב או מי מטעמם.

תיק החקירה יושב לידי ב"כ המשיבה.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ה, 08 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

רבקה שורץ